

Thương Em Bài Thơ Gió

Những con chim di điểu từng lướt lướt bay về...Đầu năm nắng không mưa, mùa Xuân trời đã ấm.

Nam Bắc đều thăm thẳm, thương quá đàn chim bay. Chúng không đậu xuống đây, chúng còn bay xa nữa...

Em chải đầu đứng ngó. Chim bay em muốn bay...Đây nắng Xuân chưa đầy? Đây chỗ về chưa phải...

Anh từ đi chưa lại chỗ mình gọi Quê Hương! Nhìn thấy em mà thương...nhưng Nước Non buồn lắm!

Tóc em anh muốn cắn. Thôi để nắng khô em...Đôi mắt em ngược lên, nước mắt anh nhỏ xuống...

Hãy coi như Xuân muộn...

Đường xa đường còn xa...

*

Ai cũng có Nước Nhà, sao đoạn đành xa nhỉ? Mới mà hai Thế Kỷ...biết bao nhiêu mùa Đông?

Đàn di điểu bay chung...ai thì...riêng...không thấy! Em tóc bay, tự chải. Anh, mây đuổi...cứ bay!

Đàn di điểu hôm nay là loài chim thế giới!

Đàn di điểu vườn Ngoại, Ngoại còn đâu mà về?

Thương em lắm tóc thề sương Lang Bian Đà Lạt...

Dốc Nhà Thờ tản mát những mù sương năm xưa...Thương em không bến bờ. Thương em...thơ,hay gió?

Trần Vấn Lệ